

O POPLETENÉM KOHOUTKOVÍ

V jedné chaloupce na kraji lesa bydleli paní a pan Slepíčkovi.

Na dvorku chovali velikého kohouta. Každé ráno přesně o půl páté začal kokrhát. Paní Slepíčková hned vstala a připravila snídani. Oba manželé pracovali v kravíně. Každý den byli v práci včas. „Ten náš kohoutek je přesný jak hodinky,“ pochvalovali si.

Čas běžel a Slepíčkovi odešli do důchodu. I jejich kohoutek zestárl. A jako by se mu v hlavě něco porouchalo. Začal totiž kokrhát přesně o půlnoci. Dost nahlas a hodně dlouho. Slepíčkovi byli zoufalí. „Vůbec se nevyspíme,“ stěžovali si. Zkoušeli utěsnit okna, použili špunty do uší, ale nic nepomáhalo. Ten kohoutí křik byl čím dál silnější.

„Musíme dát kohouta pryč,“ zoufal si nevyspaný děda. „To nejde. Sloužil nám tak dobře. To nedovolím,“ bránila ho babička. „Raději mu na noc zavaž zobák!“

„Skvělý nápad,“ radoval se děda. „Konečně bude klid.“ Ale kdepak. Kohoutek tak dlouho dřel zobákem o strom, až se osvobodil. O půlnoci kokrhal znovu. A ještě mnohem silněji. „Já se z toho zblázním. Bolí mě hlava jako trám,“ nadával děda.

„Tak si vezmi prášek,“ poradila mu babička.

„Prášek, že nás to dříve nenapadlo!“

Od té doby byl v noci klid. Kohoutek každý večer sezobl jednu pilulku na spaní.

A pak spal a spal, ani ráno se neprobudil. Teprve o půl dvanácté začal kokrhát.

A to se náramně hodilo. Babička měla v tu dobu hotový oběd. Děda, ať byl v lese, nebo hrabal louku, hlasité kokrhání vždy uslyšel. Hned všeho nechal a pospíchal domů.

„Ten náš kohout je přesný jak hodinky,“ pochvaloval si.

Co trápilo manžele Slepíčkovy? Vybarvi správný obrázek.

Bě bě
Pě pě
Vě vě

Co mám nejraději?

Pan učitel se najednou během hodiny zeptal dětí: „Co máte nejraději?“ Žáci se po sobě Prázdniny podívali. Nikdo nevěděl, co má říct. Je těžké na takovou otázku odpovědět. Terezka se obětavě přihlásila první: „A co máte nejraději vy, pane učiteli?“ Pan učitel se zasmál: „No přece vás, děti.“ Jirka se připojil: „Já mám nejraději neděli, když se nic nedělá.“ Květa také přispěchala s odpovědí: „Já nejraději plavu v bazénu.“ Potom jsou se ozval Petr: „Já mám nejraději své štěně. Dostal jsem ho k narozeninám. Hrajeme si spolu a běháme venku.“ Bětka se také připojila: „To já mám nejraději prázdniny. Když svítí sluníčko, na zahradě září barevné květy, všude je slyšet zpěv ptáků.“ „Už aby byly!“ ozval senzační se Štěpán. „Já pojedu na Šumavu za dědou. Bydlí v horách. Tam je pěkně! Chodíme po úzkých pěšinách, pozorujeme vrcholky hor a posloucháme hvízdající sviště.“ Pan učitel řekl laskavě: „Děti, buďte trpělivé, za pár týdnů se dočkáte.“

běh
obě
během
Bětka
slabě
tobě
sběr
pět
pěstuje
pěkně
pěšina
zpěv
poupě
odpověď
věda
věci
květy
závěr

Podtrhni v textu slova: se slabikami **bě** modře, **pě** červeně, **vě** žlutě.

Do textu se vloudila slova, která tam nepatří. Škrtni je a napiš do řádek tiskacími písmeny tak, jak jdou za sebou.

TOM H.

Look at the pictures and answer the questions.
Prohlédni si obrázky a odpověz na otázky.

- 1 Where's my sock? Is it in the kitchen?
No. It's in the **bedroom**.....
- 2 Where's my book? Is it in the bedroom?
No. It's
- 3 Where's my hat? Is it in the sitting room? ..
No.
- 4 Where's my car? Is it in the bathroom?
.....
- 5 Where's my bag? Is it in the garden?
.....
- 6 Where's my shoe? Is it in the hall?
.....

